

over kommunerne, altså en bestemt skabelon ned over hovedet på de relevante aktører, der i øvrigt er, og for det andet, fordi redskaberne, som foreslås anvendt i det her beslutningsforslag, allerede eksisterer i den nuværende redskabskasse, og for det tredje fordi vi jo også tror på, at mennesker er så forskellige, at indsatsen også derved skal tilrettelægges forskelligt forskellige steder. På den baggrund kan Venstre ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Yildiz Akdogan som ordfører.

Kl. 16:10

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Ifølge World Health Organization er selvmord et af verdens førende sundhedsproblemer. Selvmord ligger faktisk som nr. 2 på listen over ikke-sygdomsrelaterede dødsårsager, og ifølge WHO er psykiske lidelser hovedårsagen hos helt unge mennesker mellem 15 og 25 år.

I 2006 begik 650 danskere selvmord. Næsten to mennesker om dagen følte sig så fortabte, at de valgte døden som udvej, og det er en udvikling, der skaber dyb bekymring. Man undrer sig over, hvordan det kan lade sig gøre i et velfærdssamfund som det danske, at vores unge føler sig så fortabte, at de vælger døden som en løsning på deres situation. Sådan bør det ikke være. Som et velfærdssamfund er det vores fælles ansvar at forholde os til problemet og naturligvis komme med løsningsforslag. Derfor er De Radikales forslag om en styrket indsats i børne- og ungdomspsykiatrien aktuelt, og vi deler forslagsstillernes bekymring for de unge.

I Socialdemokratiet har vi, siden denne regering trådte til, råbt op om en opprioritering af psykiatrien. Som bekendt har området været meget underprioriteret, og de lange ventelister er blot én indikation af denne forsømmelse. Heldigvis har vi via satspuljeforliget i Sundhedsudvalget været med til at lave en udredningsret og en behandlingsret inden for psykiatrien, ligesom vi har støttet regionernes opprioritering af psykiatrien i det danske sundhedssystem. Men der kan gøres meget mere, også hvad børn og unge angår.

I Socialdemokratiet har vi lavet et forebyggelsesudspil på børne- og ungeområdet, hvor et af initiativerne er et SSF-samarbejde, det vil sige et skole-, sundheds- og forældresamarbejde. Hensigten med udspillet er netop at hjælpe børn og

unge, som er overvægtige, ryger eller ikke trives på grund af deres psykiske problemer, f.eks. i forbindelse med mobning eller for den sags skyld forældrenes skilsmisse, eller er på vej ud i et misbrug af alkohol eller stoffer. Her skal der etableres et udvidet og forpligtende samarbejde mellem skolerne, sundhedssektoren, forældrene og kommunernes fritidsforvaltninger om sundhed og trivsel for det enkelte barn. Initiativet er faktisk inspireret af SSP-samarbejdet om børn og unge, der er på vej ud i kriminalitet.

Vores intention er altså den samme som forslagsstillernes, nemlig at hjælpe de unge. Derfor er vi ikke afvisende over for de tiltag, som forslagsstillerne nævner i deres forslag, hvad enten det er tiltag på skoleområdet via viden og information eller tiltag inden for det frivillige arbejde.

Overordnet bakker vi op om forslaget i sin helhed, men hvad de enkelte delelementer angår, især den finansielle del af forslaget, vil vi gerne være med til at diskutere dem i det videre udvalgsarbejde.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 16:13

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Med dette forslag lægges der op til, at der etableres samarbejde mellem skole, socialforvaltning og frivillige foreninger med henblik på at hjælpe ensomme unge. Folkeskoleelever får redskaber til at håndtere egne og pårørendes psykiske lidelser, medarbejdere på frivillige hjælpelinjer, der taler med selvmordstruede unge, kan få tilbudt efteruddannelse, og unge, der har forsøgt at begå selvmord, får adgang til intensiv hjælp, herunder gratis psykologbistand.

Forslaget tager fat på et emne, som faktisk er meget relevant netop nu, hvor der gennem de sidste år har været meget fokus på de utilpassede unge, som er udadreagerende. Men det er selvfølgelig også de unge, som fylder mest i billedet. Det er dem, der larmer mest i klasseværelset, det er dem, forældrene reagerer over for, og det er her, vi politikere kræver handling.

Det er fuldstændig rigtigt, at det at være utilpasset ung ikke altid er synligt. Men ser vi dem, er vi opmærksomme på dem, interesserer vi os for dem? Ja, det gør vi selvfølgelig, og hvad er det så, vi skal gøre på området? Det er jo ikke sådan, at der ikke sker noget i dag, og det ved for-